രാപ്പാടിയും നൈറ്റിംഗേലും

വിവർത്തനത്തിന്റെ സ്ത്രൈണചാരുതയും താദാത്മീകരണവും

ജിനി എം.ടി
അസിസ്റ്റൻറ് പ്രൊഫസർ
മലയാളവിഭാഗം
സെക്രഡ് ഹാർട്ട് കോളേജ്,
ചാലക്കുടി
E-mail: jinithomasmenachery@gmail.com

സംഗ്രഹം

ജോൺ കീറ്റ്സിന്റെ 'Odd to a Nightingale' സുഗതകുമാരി 'രാപ്പാടിയോട്' എന്ന പേരിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വിവർത്തനത്തിന് മൂലകൃതിയുമായുള്ള സാമ്യവ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നു. സ്ത്രീപക്ഷവായനക്കുള്ള സാധ്യതകൾ ഈ വിവർത്തനത്തിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ട്. സമാനഭാവുകത്വത്തിന്റെ വക്താക്കളായി കീറ്റ്സിനെയും സുഗതകുമാരിയെയും അടയാളപ്പെടുത്താം എന്നിരിക്കെത്തന്നെ പുരുഷകേന്ദ്രീകൃതവാക്കുകളും അതിന് സ്ത്രീ ബോധപൂർവമോ അബോധപൂർവമോ നൽകുന്ന സ്ത്രീപക്ഷ വിവർത്തനവും ഈ വിവർത്തനത്തെ ശ്രദ്ധേയമാക്കുന്നുണ്ട്. മൂലഗ്രന്ഥകാരനുമായുള്ള സമാന ഹൃദയത്തിന്റെ ഇഴയടുപ്പങ്ങൾ ഇതിൽ ദർശിക്കാനാകും. അത്തരത്തിലുള്ള പഠനത്തിന് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ ശ്രദ്ധയൂന്നുന്നു.

താക്കോൽവാക്കുകൾ : കവിതാവിവർത്തനം, സമാനഭാവുകത്വം, സ്ത്രീപക്ഷവിവർത്തനം, താദാത്മീകരണം.

സാഹിത്യവ്യവസ്ഥയുടെ അനുപേക്ഷണീയമായ ഭാഗമാണ് വിവർത്തനം. മലയാള ഭാഷയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും വളർച്ചയിൽ മറ്റ് ഭാഷകളുമായുണ്ടായ സമ്പർക്കത്തിന് അതിപ്രധാനമായ പങ്കുണ്ട്. വാൾട്ടർ ബെഞ്ചമിൻ തന്റെ 'വിവർത്തകന്റെ ദൗത്യം' എന്ന പ്രബന്ധത്തിൽ ഭാഷകൾക്ക് അന്യോന്യമുള്ള രക്തബന്ധങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നത് അവ പരിഭാഷകളിലൂടെ ആദർശമണ്ഡലത്തിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കുമ്പോളാണെന്ന് പറയുന്നു[1]. ഭാഷകൾ പരസ്പരപൂരകങ്ങളാണ്. വിവർത്തനം അവ തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണമാണ്.

കവിതാരചന പോലെത്തന്നെ ഏറെ ശ്രമകരമായ ഒരു സൃഷ്ടികർമ്മമാണ് കവിതാവിവർ

ത്തനവും. ഒരു നിർദിഷ്ട ഭാഷയിൽ ഒരു കവി സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഭാവപ്രപഞ്ചം മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ, സന്ദർഭത്തിൽ, പുനഃസൃഷ്ടിക്കുന്ന ഒരു തീവ്രധ്യാനമാണത്.[2] വിവർത്തിതകവിതയിൽ മൂലകവിതയുടെ ആത്മചൈതന്യം പൂർണമായും പ്രതിബിംബിക്കുവാൻ വിവർത്തകന് കഴിയുകയില്ലെന്ന് ഡോ. ജോൺസൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.[3] എന്നാൽ മൂലകൃതിയുടെ വിമർശനാത്മകമായ വ്യാഖ്യാനമാവുകയും അതേസമയം സ്വതന്ത്രകൃതിയെപോലെ വിമർശനവും വ്യാഖ്യാനവും ക്ഷണിച്ചു വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന കാവ്യവിവർത്തനത്തിന്റെ ഇരട്ട മുഖത്തെക്കുറിച്ച് ഹോംസ് പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്. "എല്ലാ വിവർത്തനങ്ങളും വിമർശനാത്മകമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണെങ്കിലും കവിതാവിവർത്തനം അവയിൽ നിന്നെല്ലാം വേറിട്ട് നിൽക്കുന്നത് അതിന് കാവ്യമായി പെരുമാറുക എന്ന ലക്ഷ്യം കൂടിയുള്ളതിനാലാണ്. ഒരേ സമയം അതിസാഹിത്യമായും (Meta Language) അടിസ്ഥാനസാഹിത്യമായും പെരുമാറുന്ന ഈ ഇരട്ട സ്വഭാവമുള്ളതിനാൽ ഈ പ്രത്യേക സാഹിത്യരൂപത്തിന് അതികവിത എന്ന സ്ഥാനം നൽകുന്നതായിരിക്കും ഉചിതം."[4]

ഭാവം എന്ത് തന്നെ ആയാലും നല്ല വിവർത്തനം തന്മയീഭാവത്തിന്റെ കലയാണ്. നിർവൃതിയുടെ ലയമാണ്. കവിക്ക് അനുഭൂതമായ ഭാവസമാധിയോട് സമാനമായ തരംഗദൈർഘ്യത്തിൽ സംവദിക്കാനാവുന്നവനുമാത്രമേ നല്ല കവിതാവിവർത്തകനാകാനാവൂ എന്ന് എൻ. ആർ. ഗോപിനാഥപിള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.[5] സുഗതകുമാരിയുടെ വിവർത്തന കവിതകളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും മൂലഗ്രന്ഥകാരന്മാരുമായുള്ള സമാനഹൃദയത്തിന്റെ ഇഴയടുപ്പങ്ങൾ ദർശിക്കാനാകും. മൂലകൃതിയുമായുള്ള മനപ്പൊരുത്തം, ആത്മബന്ധം ഉണ്ടാക്കുന്ന കൃതികൾ, ഇവ പലപ്പോഴും അനുകരണത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ മൗലികരചനകളുടെ വിഷയങ്ങളുമായി അങ്ങേയറ്റം പൊരുത്തപ്പെടുന്ന പ്രമേയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള കവിതകളാണ് സുഗതകുമാരി വിവർത്തനത്തിന് എടുത്തിട്ടുള്ളതെന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അത്തരത്തിൽ ആകെ ഇരുപത്തിയൊന്ന് കവിതകളാണ് സുഗതകുമാരി വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

കവിത്വം ചോർന്നുപോകാത്ത കവിതാവിവർത്തനങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ധാരാളം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നത് നിസ്തർക്കമാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിലെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയനായ പ്രതിഭയും കാല്പനിക പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നായകസ്ഥാനീയരിൽ പ്രമുഖനുമായി വിലയിരുത്തപ്പെടുന്ന ജോൺ കീറ്റ്സിന്റെ കവിത സുഗതകുമാരി വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് കവിത്വം ഒട്ടും ചോർന്നുപോകാതെയാണ്.

അർച്ചനാഗീതങ്ങളിൽ ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായ Ode to a Nightingale എന്ന കവിത രാപ്പാടിയോട് എന്ന പേരിൽ സുഗതകുമാരി വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഏറെ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ജോൺ കീറ്റ്സിന്റെ അർച്ചനാകാവ്യങ്ങളുടെ പരമ്പര അവയുടെ ബിംബസമൃദ്ധികൊണ്ട് ഏറെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽ Ode to a Nightingale "എല്ലാ കാലത്തെയും എല്ലാ യുഗങ്ങളിലെയും മനുഷ്യഭാവനയുടെ അത്യുന്നത നായകശില്പങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്"[6] എന്ന് ചാൾസ് സ്വിൻബേൺ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

കീറ്റ്സിന്റെയും സുഗതകുമാരിയുടെയും കാവ്യവഴികളിൽ ഒട്ടേറെ സമാനതകളുണ്ട്. കാല്പനിക യുഗത്തിലെ (Romantic Era) കവിയാണ് കീറ്റ്സ് (1795-1821). "അടിസ്ഥാനപരമായി കാല്പനികവും വ്യക്തിവാദപരവുമായ ഭൂമികയിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് സുഗതകുമാരിയും കാവ്യജീവിതം ആരംഭിച്ചത്. കാല്പനികഭാവനയുടെ മാന്ത്രികഭംഗികളും ഭാവഗീതത്തിന്റെ ഗാനാ

 ISSN: 2582 - 2594

ത്മകതയും ആത്മാവിഷ്കാരത്തിന്റെ വികാരസാന്ദ്രതയും മുറ്റിയ ആ രചനകൾ തുടക്കത്തിൽ തന്നെ ചങ്ങമ്പുഴക്കുശേഷം അപചയപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയ മലയാളത്തിലെ കാല്പനിക കവിതക്ക് നവോന്മേഷം പകർന്നവയാണ്"[7]. കാല്പനികതയുടെ ശക്തനായ പ്രയോക്താവായിരുന്ന ജോൺ കീറ്റ്സിനോട് സുഗതകുമാരിക്ക് തോന്നിയ സമാനഭാവുകത്വമായിരിക്കാം അവരെ ഇത്തരത്തിലൊരു വിവർത്തനത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

കീറ്റ്സ് എഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ 'മരയോന്ത് 'എന്ന് സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സന്ദർഭമുണ്ട്.[8] ഒരുപാട് കവികൾ പരിസ്ഥിതി കവിതകളെഴുതിയിട്ടും 'മരക്കവി' എന്ന ചെല്ലപ്പേര് സുഗതകുമാരിക്ക് മാത്രമാണ് കിട്ടിയത്.

സുഗതകുമാരിയുടെ കാവ്യചേതനയുടെ ഒരിക്കലും വറ്റാത്ത ഉറവയാണ് പ്രകൃതി. ആ കവിതകളിൽ ഇടയ്ക്കിടെ കടന്നുവരുന്ന ഒരു ബിംബമാണ് പക്ഷി. ഉള്ളിലെപ്പോഴും ഒരു മരം സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുന്ന, ആ മരത്തിലിരുന്ന് പാടുന്ന പക്ഷിക്ക് കാതോർത്തിരിക്കുന്ന കവയിത്രിയാണ് സുഗതകുമാരി. ഇനിയീ മനസ്സിൽ കവിതയില്ല എന്ന ഏറ്റുപറച്ചിലിനു തൊട്ടുപിറകേ, 'ഒരു പാട്ടു പിന്നെയും' എന്ന് ആ കുളിരരുവിയിലെ ഉറവ കിനിയുന്നുണ്ട്. ഒറ്റച്ചിറകു മുറിഞ്ഞ്, ആ നോവ് മറന്ന്, വീണ്ടും തെളിഞ്ഞ് പാടുന്ന ആ പക്ഷി സുഗതകുമാരിയുടെ സ്വച്ഛന്ദമായ പ്രതിബിംബമാണെന്ന് പ്രൊഫ.കെ.പി. ശങ്കരൻ വിലയിരുത്തുന്നുണ്ട്.[9] ഈയൊരു പക്ഷിയുടെ സാദൃശ്യം 'Ode to a Nightingale' എന്ന കവിതയിൽ സുഗതകുമാരി കണ്ടെത്തുന്നു. നൈറ്റിംഗേൽ എന്ന പേര്, ആഹ്ളാദത്താൽ കണ്ഠം തുറന്നൊഴുക്കും സംഗീതം, ഇവയെല്ലാം സുഗതകുമാരിയുടെ കാവ്യഹൃദയത്തിന്റെ താദാത്മീകരണത്തിന് വഴിയൊരുക്കുന്നതായിരുന്നു. സുഗതകുമാരിയുടെ രാത്രിമഴ എന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിലാണ് രാപ്പാടിയോട് എന്ന വിവർത്തന കവിത പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് (1977). ഒരു ചതുഷ്പദിയും ഒരു ഷഡ്പദിയും ചേർന്ന പത്ത് വരികളുള്ള എട്ട് ഖണ്ഡങ്ങളിൽ കീറ്റ്സ് എഴുതിയ അർച്ചനാഗീതം സുഗതകുമാരി കേകയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. "ഭാഷാവൃത്തത്തിന്റെ ഈരടികളിൽ അർച്ചനാഗീതത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ ഉണ്ടാകുന്നില്ല എങ്കിലും ആലാപനമധുരവും ആശയസമ്പുഷ്ടവുമാണ് സുഗതകുമാരിയുടെ ഈ വിവർത്തനകവിത."[10] വൈകാരികതയും കാവ്യാത്മകതയും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുള്ള വിവർത്തനമാണിതെന്ന് പ്രൊഫ.സി.പി.പിള്ള അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.[11]

"കീറ്റ്സിന്റെ കവിതകളിൽ ഒട്ടു മിക്കതിലും കടുത്ത വേദനയിൽ, കാതരമായി, അലിവോടെ പാടുന്ന ഒരു ഹൃദയമുണ്ടായിരിക്കും. സൗന്ദര്യം മൃതിപ്പെട്ടു പോകുന്നതാണെന്ന ബോധത്തിൽനിന്നാണ് ആ തീവ്രമായ ഹൃദയവേദനയുടെ ഗാനം ഉതിർന്നു വീഴുന്നത്. രാപ്പാടിയോട് എന്ന കവിത ഗാനം ചെയ്യുന്ന സത്യവും മറ്റൊന്നല്ല. അതുതന്നെയാണീ വിവർത്തനത്തിന്റെ ശക്തിയും".[12] ആ വേദന അലിവോടെ കേൾപ്പിക്കാൻ വിവർത്തനത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അർച്ചനാഗീതങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതയാണല്ലോ ഒരു അവസ്ഥയെയോ വ്യക്തിയെയോ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള കവിതകൾ. രാപ്പാടിയെ അഭിസംബോധന ചെയ്ത് സംസാരിക്കുകയാണ് കീറ്റ്സ് ഈ കവിതയിൽ. നൈറ്റിംഗേലിനെ ഒരു സ്ത്രീയായി കീറ്റ്സ് ഒരിടത്തും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ വിവർത്തനത്തിൽ രാപ്പാടിയെ ഒരു സ്ത്രീയായിത്തന്നെ സുഗതകുമാരി വിശേഷിപ്പിക്കുകയും അഭിസംബോധന ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

"മുകളിൽ ഇലച്ചാർത്തിൽ വാഴവേൾ
നിത്യഗായികേ,മൃതയാകുവാൻ പിറന്നൊരു
പക്ഷിയല്ലോ നീ,മരിക്കില്ല നീയൊരു നാളും"

ഇങ്ങനെ രണ്ടിടങ്ങളിൽ സ്ത്രീത്വം സുഗതകുമാരി ആ പക്ഷിയിൽ ആരോപിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരുപക്ഷെ ബോധപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും തന്നോട് താദാത്മ്യപ്പെടുന്ന, കൂട്ടുചേരുന്ന, ഒരുവേള തന്റെ തന്നെ സ്വത്വമായി ആ പക്ഷിയെ അവർ കാണുമ്പോൾ, ഒരു സ്ത്രീവിവർത്തനത്തിന്റെ ചാരുതയായി ഈ താദാത്മീകരണം മാറുകയാണ്. മാത്രമല്ല പ്രകൃതിയിലെ ചരാചരങ്ങളുമായി സാഹോദര്യം പുലർത്തുന്ന മനോഭാവം സുഗതകുമാരികവിതകളുടെ പ്രത്യേകതയാണ്.

But here there is no light
Save what from heaven is
with the breezes blown.

എന്ന വരിയുടെ തർജ്ജമ ഇപ്രകാരമാണ്.

എങ്കിലും വെളിച്ചമില്ലിങ്ങ്,വിണ്ണിൽ നിന്നൽപ്പ -
മൻപിലീയിളം കാറ്റിൽ പാറി വീഴുവതെന്യേ ....

ഈ വരിയിലെ 'അൻപ്' എന്ന പദം സുഗതകുമാരിയുടെ കൂട്ടിച്ചേർക്കലാണ്. പ്രകൃതിയോടുള്ള സ്നേഹം, പ്രകൃതി നമ്മോട് കാട്ടുന്ന സ്നേഹം, പ്രകൃതിയുമായുള്ള ലയം ഈ വാക്കിൽ നിറയുന്നുണ്ട്.

Where but to think is to be full of sorrow
and leaden - eyed despairs

എന്നതിന്

എങ്ങു ഹാ! ചിന്തിക്കലേ വേദന! നനവൂറും
കണ്ണുകൾ കല്ലായ് മാറ്റും നിർദയ നിരാശത!

ഇവിടെ നനവൂറും എന്ന വാക്ക് കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. സ്വഭാഷയുടെ ഹൃദയത്തിലൂടെയും സ്വഭാവനയിലൂടെയും സ്വതന്ത്രമായ ലാവണ്യബോധത്തിലൂടെയുമാണ് ഈ മൊഴിമാറ്റം സുഗതകുമാരി നിർവഹിച്ചത്.

സുഗതകുമാരിയുടെ കവിതകളിൽ നിന്ന് ഊറിവരുന്ന പ്രധാന ഭാവങ്ങളിലൊന്ന് വിഷാദമാണ്. ആ വിഷാദഭാവം വിവർത്തനത്തിലും വന്നിട്ടുള്ളത് നോക്കുക.

Fade far away, dissolve and quiet forget

എന്ന ഒരു വരിയെ വിവർത്തനത്തിൽ,

മങ്ങിമാഞ്ഞെങ്കിൽ, ദൂര-ദൂരത്തിലലിഞ്ഞെങ്കിൽ...
ഒന്ന് ഞാൻ മറന്നെങ്കിൽ,നീയറിയാത്തീ ശോകം.

എന്ന് ഈരടിയാക്കുന്നു. ഈ വിഷാദാവസ്ഥ വാക്കുകളായി അബോധപൂർവം പുറത്തുവരുന്നു എന്നതിനുദാഹരണമാണ്, ഈ വരിയിലെ നീയറിയാത്തീ ശോകം എന്ന കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ. കീറ്റ്സ് പാതിവഴിയിൽ നിറുത്തിയതിന് ഇവിടെ പൂരണം നൽകുക കൂടി ചെയ്യുന്നുണ്ട് സുഗതകുമാരി.

ISSN: 2582 - 2594

I cannot see what flowers are at my feet

എന്ന വരിക്ക്

ഞാനറിയുന്നില്ലേതു പൂക്കളോ ....കാൽക്കൽ? തങ്ങി -
യീ മരങ്ങളിലേതു സൗരഭ്യമൂലാവുന്നു.

എന്നാണ് പരിഭാഷ. ഇവിടെ എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതിന് ഞാനറിയുന്നില്ല എന്നാണ് സുഗതകുമാരിയുടെ ഭാഷ്യം. സ്ത്രീയുടെ കാഴ്ചകൾ കണ്ണിന്റേതുമാത്രമല്ല, അത് മനസ്സിന്റേതുകൂടിയാണ്. അത് അറിവാണ്. പുറമെയുള്ള ലോകത്തോടെന്നതിനേക്കാൾ അവൾ അഭിരമിക്കുന്നത് അവളുടെ ആന്തരിക ലോകത്തോടാണ്. ഇവിടെ സുഗതകുമാരിയുടെ പ്രണയസങ്കല്പം കൂടി ചേർത്തുവായിക്കാം. കിനാവും നിലാവും പോലെ മറഞ്ഞു പോകാവുന്ന ഒന്നാണ് അനുരാഗമെങ്കിലും മനസ്സിനുള്ളിൽ നേർത്തൊരു സുഗന്ധം അവശേഷിപ്പിക്കാൻ അതിന് കഴിവുണ്ട്.

"അത് പൂവുപോലെ, കിനാവുപോലെ,
തിരിനാളം പോലെ, നിലാവുപോലെ
മറയും, എന്നാലും മനസ്സിനുള്ളിൽ
ഒരു തെല്ലു പൂമണം ബാക്കി നിൽക്കും".

(അനുരാഗികൾക്കായി.....,കുറിഞ്ഞിപ്പൂക്കൾ)

കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾക്കു പുറമെ അർത്ഥഭേദമുള്ള പദങ്ങൾ പകരം വയ്ക്കുന്നുണ്ടീ വിവർത്തനത്തിൽ.

But on the viewless wings of Poesy

എന്ന വരിയിലെ Poesy (കാവ്യരചന) എന്നതിന് ഗാനം എന്നാണ് സുഗതകുമാരി പകരം വയ്ക്കുന്നത്. സുഗതകുമാരി കവിതകൾ പൊതുവെ സംഗീതാത്മകമാണ്. മാത്രമല്ല, തന്റെ ഒരുപാട് കൃതികളിൽ, കവിതയെ ഗാനം എന്നുതന്നെയാണ് സുഗതകുമാരി വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഉദാഹരണമായി

വാടിപ്പോവുകിലാകട്ടെ,യെന്നുയിരിലീ -
ഗാനങ്ങൾ പേറീ സ്വയം തേടും നിൻപദം

(പാതിരാപ്പൂക്കൾ)

എങ്കിലുമനശ്വരനാക്കട്ടെ നിന്നെ ദീപ്ത -
മെന്റെ ഗാനത്താൽ എന്റെ ആത്മാവിൻ സുഗന്ധത്താൽ
നിഷ്ഫലമല്ലീ ജന്മം തോഴാ,
നിനക്കായി പാടുമ്പോൾ
നിഷ്ഫലമല്ലീ ഗാനം
നീ ഇത് മൂളി നടക്കുമ്പോൾ

(സമാനഹൃദയാ നിനക്കായി പാടുന്നേൻ)

തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ വരികൾ കണ്ടെത്താനാകും.

മരണം ഒരു യക്ഷിയെ പോലെ തന്നെ സമീപിക്കുമ്പോൾ കീറ്റ്സ് ഏറെ സംഘർഷത്തോടെ വേദനയോടെ യാത്രാമൊഴി ചൊല്ലുന്നു. Adieu എന്ന ഫ്രഞ്ച് പദമാണ് മൂലകവിതയിൽ വിടപറയാൻ കീറ്റ്സ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. Good Bye, Farewell എന്നൊക്കെയാണ് ആ വാക്കിന്റെ അർഥം. അതിന് തത്തുല്യമായ പദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കെ സുഗതകുമാരി പകരം വയ്ക്കുന്നത് 'വന്ദനം' എന്ന വാക്കാണ്. ഭാരതീയസംസ്കാരത്തിന്റെ സവിശേഷതകളിൽ ഒന്നാണ് മരണത്തെ ശാന്തമായി എതിരേൽക്കുക എന്നത്. യാത്രാമൊഴി ചൊല്ലുന്നതിനപ്പുറത്ത് തന്റെ അരികിലെത്തിയ മരണത്തിന് ആഢ്യത്വത്തോടെയുള്ള ഒരു സ്വാഗതവും അടിയറവ് പറയലും ഈ വാക്കിൽ കാണാം.

Adieu! adieu thy plaintive anthem fades
past the near meadows, over the still stream
up the hill side, and now tis buried deep
in the next valley glades

എന്ന വരികൾ

വന്ദനം ഹാ! വന്ദനം ദുഃഖനിർഭരം നിന്റെ
സംഗീതമരികത്തെ പുൽത്തട്ടിൽ മങ്ങികേൾപ്പൂ
സ്തബ്ധയാം പുഴക്കുമേലാണിപ്പോൾ! അതാ കുന്നി-
ന്നപ്പുറത്തായി! മുങ്ങിതാണുപോയി താഴ്വാരത്തിൽ

Buried Deep എന്നതിന് 'മുങ്ങിതാണുപോയി താഴ്വാരത്തിൽ' എന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്യുമ്പോൾ സൂര്യാസ്തമയത്തിന്റെ വാങ്മയചിത്രമാണ് മുന്നിൽ തെളിയുന്നത്. ഇന്ന് അസ്തമിക്കുന്ന സൂര്യൻ പിറ്റേന്ന് ഉദയശോഭയിലേക്ക് വിടരും. മരണം ഒരു പുനർജന്മത്തിലേക്കുള്ള വാതിൽ തുറക്കൽ മാത്രം. ഭാരതസംസ്കാരത്തിന്റെ പുനർജന്മ വിശ്വാസത്തോട് ഇതിനെ ചേർത്ത് വായിക്കാം. ഒ.എൻ.വി.കുറുപ്പ് സുഗതകുമാരിയുടെ കവിതകളെപ്പറ്റി ഒറ്റവാക്യത്തിൽ കുറിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്. "സത്യവും സൗന്ദര്യവും രണ്ടല്ലെന്ന് സുഗതകുമാരിയുടെ കവിതകൾ എന്റെ മനസ്സിൽ കുറിച്ചിടുന്നു". ഇതുതന്നെയല്ലേ കീറ്റ്സും പറഞ്ഞത്. Truth is Beauty, Beauty is Truth - That's all. കീറ്റ്സിന്റെ ഈ വാക്കും സുഗതകുമാരിയുടെ കാവ്യസാരവും ഒന്നായി മാറുന്ന തന്മയീഭാവത്തിന്റെ കല ഈ തർജ്ജമയിൽ വായിച്ചെടുക്കാം. സുഗതകുമാരി വിവർത്തനത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾക്കും കവികൾക്കും പൊതുവായ ചില ഇടങ്ങളും സമാനമായ ചില ഭാവങ്ങളുമുണ്ട്, അവ സവിശേഷ സംസ്കാരങ്ങളെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നവയാണെങ്കിൽ കൂടിയും. മൂലകൃതിയുടെ കർത്താവുമായി പരിഭാഷകനിലുണ്ടാവുന്നത് തികഞ്ഞ ഭാവൈക്യം തന്നെയാണ്. താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരാളുടെ കഥയോ കവിതയോ വിവർത്തനം ചെയ്യാനാവില്ല. ആ കവിത അയാളുടെ മുമ്പിൽ തുറന്നുവരില്ല. സത്യത്തിൽ പരകായപ്രവേശനമാണ് വിവർത്തനം. സുഗതകുമാരി 'സമാനഹൃദയർക്കുവേണ്ടി' കവിതയെഴുതിയ കവയിത്രിയാണ്. ഒപ്പം, സമാനഹൃദയമുള്ളവരുടെ കവിതകളാണ് അവർ മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും.

ISSN: 2582 - 2594

കുറിപ്പുകൾ

1. അരുൺലാൽ കൊകേരി (2021). വിവർത്തകന്റെ ദൗത്യം (വാൾട്ടർ ബെഞ്ചമിന്റെ ലേഖനത്തിന്റെ പരിഭാഷ), അന്യോന്യം ത്രൈമാസികം, 77–78.
2. എൻ.ആർ.ഗോപിനാഥപിള്ള (1994). സംസ്കൃതകാവ്യവിവർത്തനം. പി.ആർ.പ്രബോധചന്ദ്രൻ (Ed.) വിവർത്തനചിന്തകൾ. ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം, 53.
3. സി.പി.പിള്ള (1994). മലയാളവിവർത്തനത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തചരിത്രം. പി.ആർ. പ്രബോധചന്ദ്രൻ (Ed.) വിവർത്തനചിന്തകൾ. ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം. 34.
4. സോമനാഥൻ പി. (2014). വിവർത്തനപഠനങ്ങൾ. കേരളഭാഷ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്. തിരുവനന്തപുരം. 105.
5. എൻ.ആർ.ഗോപിനാഥപിള്ള, സംസ്കൃതകാവ്യവിവർത്തനം, പി.ആർ.പ്രബോധചന്ദ്രൻ (Ed.), വിവർത്തനചിന്തകൾ, കോട്ടയം, ഡി.സി.ബുക്സ്, 1994, 52.
6. ജോൺ കീറ്റ്സ്, ബ്രിട്ടാണിക്കാ വിജ്ഞാനകോശം, ഒൻപതാം പതിപ്പ്, വാല്യം XIV, (കേംബ്രിഡ്ജ് സർവകലാശാല പ്രസ്, 1992), 22–24.
7. കെ.എസ്.രവികുമാർ, കവിതയുടെ രാഷ്ട്രീയം, ടോണി മാത്യു (എഡി.) കാട്ടുകിളിയുടെ പാട്ട്, തിരുവനന്തപുരം, കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2011, 105–106.
8. സ്കോട്ട്, ഗ്രാന്റ്, ജോൺ കീറ്റ്സിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത കത്തുകൾ, ഹാർവാർഡ് സർവകലാശാല പ്രസ്, 2002.
9. കെ.പി.ശങ്കരൻ, സുഗതകുമാരിയുടെ കുറിഞ്ഞിപ്പൂക്കൾ എന്ന കവിതാ സമാഹാരത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ നിന്ന്, 1987.
10. കെ.എം.അജീർകുട്ടി, സുഗതകുമാരിയുടെ വിവർത്തനകവിതകൾ, ടോണിമാത്യു (എഡി.)കാട്ടുകിളിയുടെ പാട്ട്, തിരുവനന്തപുരം,കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2011, 226.
11. സി.പി.പിള്ള, മലയാളവിവർത്തനത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത ചരിത്രം, പി.ആർ.പ്രബോധചന്ദ്രൻ (Ed.), വിവർത്തനചിന്തകൾ, കോട്ടയം, ഡി.സി.ബുക്സ്, 1994, 37.
12. കെ.എം.അജീർകുട്ടി, സുഗതകുമാരിയുടെ വിവർത്തനകവിതകൾ, ടോണിമാത്യു (എഡി.)കാട്ടുകിളിയുടെ പാട്ട്, തിരുവനന്തപുരം, കേരളഭാഷാഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, 2011,226.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. പ്രബോധചന്ദ്രൻ പി.ആർ. (എഡി.), 1994, വിവർത്തന ചിന്തകൾ, ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം.
2. സോമനാഥൻ പി., 2014, വിവർത്തനപഠനങ്ങൾ, കേരളഭാഷ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
3. മാത്യു, ടോണി (എഡി.), 2011, കാട്ടുകിളിയുടെ പാട്ട്, കേരളഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
4. സുഗതകുമാരി, 2006, സുഗതകുമാരിയുടെ സമ്പൂർണ കവിതകൾ, ഡി.സി.ബുക്സ്, കോട്ടയം.
5. സ്കോട്ട്, ഗ്രാന്റ്, 2002, ജോൺ കീറ്റ്സിന്റെ തിരഞ്ഞെടുത്ത കത്തുകൾ, ഹാർവാർഡ് സർവകലാശാല പ്രസ്, കേംബ്രിഡ്ജ്.
6. ജോൺ കീറ്റ്സ്, 1992, ബ്രിട്ടാണിക്കാ വിജ്ഞാനകോശം, ഒൻപതാം പതിപ്പ്, വാല്യം XIV, സർവകലാശാല പ്രസ്, കേംബ്രിഡ്ജ്.
7. അന്വോന്യം ത്രൈമാസികം, 2021.